

Steagul roșu

Organ al Comitetului raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului popular raional

Anul X
(XVI) Nr. 3046

Marti
28 iulie
1959

4 pag. 20 ban

Forma atenția încadrării membrilor și candidaților de partid în noul an de învățământ de partid

În urma indicațiilor date de către Biroul Comitetului raional de partid, comitetele de partid din raionul Petroșani au început recrutarea propagandiștilor și cursanților chiar cu ocazia închiderii anului de învățământ. Birourile organizațiilor de bază, știind de vorba cu membrii și candidații de partid, au stabilit formele de învățământ care vor funcționa în viitorul an școlar. Apoi s-a trecut la recrutarea propagandiștilor care vor conduce cercurile și cursurile, fiind cont de activitatea lor din trecut, înlocuind pe acei care nu au corespuns pentru această muncă de mare răspundere.

A fost terminată recrutarea propagandiștilor care în cursul vor pleca la Deva pentru a urma cursurile de pregătire. La recrutarea acestora majoritatea comitetelor de partid au ținut cont de indicațiile primite de a trimite la cursuri în primul rând propagandiști cu mai puțină experiență, pe cei noi recrutați care timp de două săptămâni vor putea să-și îmbogățescă cunoștințele.

Este pe terminate și selecționarea cursanților la majoritatea comitetelor de partid. Astfel, la comitetul de partid al minei Lonea toate birourile organizațiilor de bază au terminat încadrarea cursanților în cercuri și cursuri. La comitetul de partid al minei Lupeni din cei cca. 900 cursanți, 800 au fost deja încadrați. Și la celelalte comitete de partid încadrarea cursanților se va termina în scurt timp.

Birourile organizațiilor de bază au ținut cont la încadrarea de dorința cursanților în alegerea formei în care vor să studieze, precum și de condițiile de la fiecare loc de muncă. Candidații de partid în mare majoritate au fost încadrați în cercuri de studiere a Statutului P.M.R.

Unele comitete de partid nu au exercitat un control destul de sistematic asupra birourilor organizațiilor de bază din care cauza se manifestă și lipsuri la încadrarea cursanților. Nu au fost încadrați în învățământul de partid un număr suficient de tovarăși din activul fără de partid. La organizația de bază nr. 9 de la mina Lupeni din cei 88 de cursanți recrutați nu este nici un membru de partid. La organizația de bază nr. 2 mina Lonea de asemenea nu a fost atras în învățământul de partid nici un membru de partid, lucru care a fost neglijat și de organizațiile de bază nr. 7 și investiții de la mina Lupeni, nr. 4 de la mina Lonea, nr. 2 și 3 de la mina Petrita etc. Or, se știe că viitorii candidați de partid sînt recrutați din activul fără de partid și e bine ca o parte din aceștia să fie încadrați în învățământul de partid chiar înainte de a deveni candidați de partid.

Alte organizații de bază în schimb au încadrat prea mulți membri de partid în același cerc, ca de exemplu cea de la sectorul III de la mina Lupeni, de studiere a Statutului P.M.R., la cercul de economie politică de la Întreprinderea de exploatare și alte. La încadrarea membrilor de partid în diferite forme ale învățământului de partid trebuie ținut cont de faptul că numărul lor trebuie să fie mai mic față de numărul membrilor și candidaților de partid, pentru a se crea posibilitatea

ca, în caz că nemembrii de partid întâmpină greutăți la însușirea învățăturii marxist-leniniste, membrii de partid să-i poată ajuta.

Cercurile speciale pentru mîneri sînt o formă accesibilă pentru cei ce lucrează în subteran. Astfel de cercuri au fost formate în toate localitățile miniere, încadrîndu-se în ele un mare număr de mîneri, ajutoari mîneri, artificieri și alți muncitori care lucrează în mină. Cu toate acestea organizațiile de bază nr. 5, 7 de la mina Lonea deși au muncitori subterani nu au încadrat pe nici unul în cercurile politice speciale. Prea mic este și numărul cercurilor de economie politică, care trebuie mai mult extinse la toate întreprinderile din raion. Din experiența anului trecut s-a constatat că tocmai necunoașterea noțiunilor de bază ale economiei politice a făcut ca în unele cercuri de economie concretă discuțiile să se desfășoare la nivel scăzut, sediile acestor cercuri avînd caracterul unor constătuiri de producție.

La încadrarea membrilor și candidaților de partid trebuie avut grijă ca fiecare cursant să fie înscris în forme corespunzătoare ceea ce va contribui la îmbogățirea continuă a cunoștințelor lui politice și ideologice. Trebuie combătută cu tărie tendința unor cursanți care cer înscrierea în aceleși forme ca și în anii trecuți, aceasta pentru că să le fie mai „ușor” studiul. Acolo unde condițiile locale permit se vor crea cercuri pe organizații de bază, aceasta ușurînd mobilizarea cursanților la sesiunile cercurilor și numai acolo unde organizația de bază are un număr insuficient de membri pentru a forma un cerc propriu, să se formeze cercuri avînd cursanți de la mai multe organizații de bază.

Pînă la deschiderea noului an de învățământ nu a rămas prea mult timp. Birourile organizațiilor de bază, sub îndrumarea comitetelor de partid, trebuie să termine cît mai repede operațiile de încadrare, iar acolo unde se constată anumite lipsuri să se ia măsuri de îndreptare, știut fiind faptul că încadrarea judicioasă a membrilor și candidaților de partid în diferite cercuri și cursuri este garanția desfășurării în bune condițiuni a noului an de învățământ.

N. POPON

Încințea Zilei minerului și a zilei de 23 August

Printre cele mai bune brigăzi de pe șantierele de construcții de locuințe nr. 1 din Petroșani lucrează și brigada de instalatori condusă de comunistul Andraș Ștefan. Această brigadă își depășește lunar sarcinile de plan cu cîte 30 la sută. Insuflețită de hotărîrile recentei plenary a C.C. al P.M.R. brigada tov. Andraș Ștefan s-a angajat ca în cinstea zilei de 23 August să reducă prețul de cost al lucrărilor pe care le execută cu 2 la sută față de deviz.

IN CLIȘEU: O parte din membrii brigăzii în timpul lucrului.

Blocul 17 a fost dat în folosință

În întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea Zilei minerului și a celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre constructorii din Lupeni și-au luat printr altele ca obiectiv și darea în folosință înainte de termen a blocului 17 ce cuprinde 36 de apartamente.

Zilele trecute ei au raportat că angajamentul a fost îndeplinit. Făcîndu-se recepționarea s-a constatat că lucrarea nu numai că a fost îndeplinită înainte de termen dar și lucrul a fost de calitate, așa că încă 36 de familii de mîneri au schimbat vechile locuințe cu apartamente frumoase și confortabile. Printre aceștia se numără Cinciu Andrei, Năsăleanu Ioan, Kovaes Iuliu, Vereș Pavel, Oprea Ioan și alții.

A. MICA
corespondent

Expoziții în cinstea comemorării a 30 de ani de la greva din Lupeni

Cu ocazia comemorării a 30 de ani de la greva și masacrul minerilor de la Lupeni din 6 August 1929, grupul de tineri artiști al Cenaculului de creație al U.A.P. din orașul Petroșani, inițiază un gen de expoziții cu totul nou în țara noastră.

Ei vor expune în sălile de apele ale tuturor minelor din Valea Jiului creațiile lor din domeniul artelor plastice consacrate grevei minerilor de la Lupeni din anul 1929. Multiplicări după linogravuri ale aceluiași artiști vor fi expuse și în alte orașe.

LAZARUȚ BACI

Un om de statură înaltă, brunet, cu privire pătrunzătoare, cu obraji brăzdați de cută, a dînci trîdnă bătrînețea și stăcîmialul anilor grei prin car a trecut... Acesta este omul cărui i se spune atît de familiar în Vulcan: Lăzaruț baci — Lăzaruț Petre, grădinarul harnic al Gospodăriei de locuințe din Vulcan.

Din fragedă copilărie a trebuit să-și câștige singur existența. Iubind florile s-a dedicat cu pasiune frumoasei munci de grădinar.

Dar munca lui nu era apreciată. Lucra din zori și pînă seară și nu odată s-a culcat flămînd. Era aruncat de la un loc de muncă la altul. Din Vulcan a ajuns pe drumul pribegiei, în Ungari, Austria, Germania, Italia Franța...

Odată cu zorile eliberării, Lăzaruț baci și-a găsit de lucru în patria sa. Cu toate că nu mai este tînăr lucrează cu însuflețire la înfrumusețarea orașului renăscut — Vulcan.

Grădinarul Lăzaruț Petre lucrează cu drag și sîrguincă. Este hotărît ca în cinstea Zilei minerului și a zilei de 23 August să contribuie din toate puterile sale la acțiunea de înfrumusețare a orașului Vulcan, de creare a spațiilor verzi între blocuri, care să devină adevărate parcuri de odihnă pentru harnicii mîneri din Vulcan.

I. VOICU
corespondent

Răspunzînd prin fapte griji partidului, minerii de la Lupeni își dezvoltă reali zărilor

La mina Lupeni — recenta hotărîre a partidului cu privire la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii — constituie pentru minerii de aici un puternic element mobilizator. În ultimile 9 zile lucrătoare din abatajele minei s-au dat peste plan 1474 tone de cărbune cocsificabil. De la începutul lunii, minerii de la Lupeni au extras în plus 3155 tone de cărbune situîndu-se astfel în fruntea întrecerii socialiste pe bază.

În sectorul frunțaș

Minerii sectorului II al minei se află acum în fruntea întrecerii socialiste pe mină. Pînă în ziua de 20 iulie, din abatajul frontal unde lucrează brigada lui Nagy Andrei se extrăsesse peste plan cu 14 la sută mai mult cărbune. În urma dezbaterii documentelor recentei plenary a partidului, minerii în frunte cu comunistii s-au angajat să-și sporească realizările de pînă acum. Așa de pildă în urma cercetării posibilităților existente colectivul sectorului II s-a angajat să extragă pînă la 23 August 2.000 tone de cărbune peste plan, și să obțină economii suplimentare de cel puțin 50.000 lei. De la apariția hotărîrii au fost extrase peste plan 1098 tone de cărbune. Această depășire s-a obținut pe baza creșterii randamentelor pe sector cu cca. 150 kg. de cărbune pe post față de planificat.

Cînd există preocupare față de nevoile brigăzilor

Brigada frontalistului Solomon Gheorghe se numără printre brigăzile frunțașe ale minei Lupeni. În fiecare lună minerii săi extrag cîte 300 — 400 tone de cărbune peste plan. Succesele obținute de această brigadă se datoresc măsurilor luate de conducerea sectorului I B care-i asigură condiții bune de muncă, precum și organizării raționale a muncii în abatai. În luna curentă, de pildă, în 16 zile lucrătoare brigada a obținut o avansare lungă de front de 18 m.l. pe toată lungimea abatajului său, înfăptuind astfel „ziua și fișia”. În urma recente hotărîri a partidului, frontalistii lui Solomon Gheorghe s-au angajat

să extragă peste plan pînă la finele anului cel puțin 1200 tone cărbune cocsificabil.

Angajamente mobilizatoare

La sectorul IV A al minei era acum cîteva zile mare animație. Șefii de brigăzi, împreună cu conducerea sectorului și-au analizat posibilitățile pe care le au de a spori neconținut producția și de a obține economii mai mari ca pînă acum. Rusu Vasile un tînăr mîner frontalist care conduce doar de cîteva zile brigada de la abatajul frontal 4B/1 a cerut conducerii să-i asigure condiții bune la încărcarea cărbunelui și să-i asigure material necesar la timp. Dacă sîntem ajutați, spunea el, brigada noastră poate da peste plan pînă la sfîrșitul anului cel puțin 400 tone de cărbune. La fel cu Rîsu s-a angajat și brigadierul Elisai Gheorghe, care a arătat că brigada sa de pregătire poate da lunar 100 tone de cărbune peste plan. Minerul Diana Chițu, șeful unei brigăzi de tineret frunțașă, s-a angajat în numele ortacilor săi să extragă pînă la finele anului cel puțin 1500 tone de cărbune peste plan.

G. D.

Între două campionate, fotbalistii de la Minerul Lupeni au petrecut o vacanță bine meritată. Dar dacă în acest interval de timp au încetat antrenamentele, „gimnastica minții” este pe cît de plăcută, pe atît de utilă. Iată-l în clișeu pe extrema Crăniceanu, gaul-eterul echipei, jucînd o partidă de șah la clubul minier din localitate.

(Citîți în pagina IV-a rubrica — „Sport”)

CURIOZITĂȚI... CURIOASE

Biblioteca clubului minier din Aninoasa este înzestrată cu un bogat fond de cărți.

Căutînd printre fișe, am cerut deunăzi tovarășei bibliotecarului volumul „Versuri alese” de Radu Bourreau.

După cîteva minute de așteptare, mi se înmînează volumul cerut, frumos legat.

Ajunzînd acasă, am început să răsfoiesc volumul de cîrînd legat. Mare mi-a fost însă nedumire: cînd, după pagina 328, urma din nou pagina... 226.

Dar altă surpriză a urmat cînd am început să citesc versurile. Surpriza a fost chiar neplăcută, căci după cinci poezii de R. Bourreau, au urmat pînă la pagina cu pricina poezii de Cicerone Theodorescu.

La început m-a amuzat, curiozitatea aceasta dar apoi m-am întrebant ce s-ar fi întimplat dacă în loc de mine ca cititor, ar fi imprumutat volumul chiar Radu Bourreau. Cred că ar fi rămas stupefiat și poate chiar s-ar fi supărat. La fel s-ar fi întimplat și cu C. Theodorescu.

Ar fi bine ca tovarășa bibliotecară, care, mai ales dimineața, are destul timp liber, să controleze și la înapotere cărțile date la legat, pentru a se evita asemenea surprize neplăcute, care duc în eroare cititorii.

B. PASCU

ISTORIILE VULCANULUI

Vulcanul are două istorii: una veche și alta nouă. Cea veche e dureroasă, e plină de suferințe și umilințe dar și de tradiții revoluționare. Mi-nia vulcănenilor a erupt de multe ori, înfricoșând pe cei ce cămulară pe vremuri țara, împinând poporul, în anii negri al regimului burghezo-moșieresc.

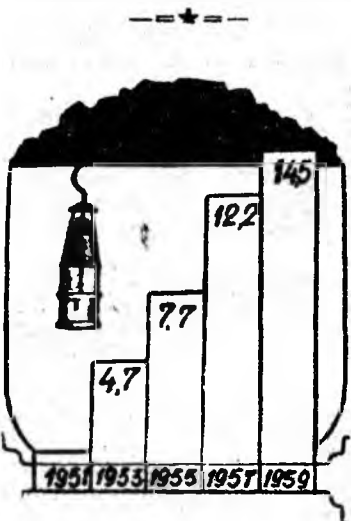

Așa arată Vulcanul de astăzi.

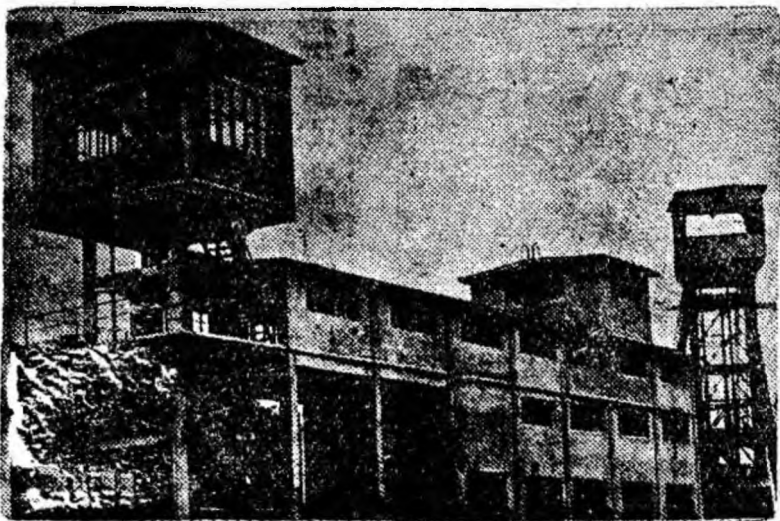
Teama de această minie i-a făcut pe hapsinii cirmuitori ai minei, s-o închidă. Oamenii au plecat în căutare de lucru, de piize. Locul lor l-au luat pensionarii. Vulcanul a fost colonizat cu pensionari aduși din alte localități. Aveau pensii mici. Peste „orașul pensionarilor” — s-a abătut cu toată urgia, mizeria. Înainte cu un deceniu numele „orașului pensionarilor” era neapărat legat de imaginea mahalalelor în care vara colbul își scrișnea între măsele, iar toamna noroiul ajungea pînă la burțile cailor. Cocioabele își sprîjineau ostenitele spinări în pari groși cit bratul unui om voinic.

Istoria cea nouă a Vulcanului își are începuturile la 23 August 1944. Rînduilele vechi s-au schimbat de atunci și pînă acum.

Înima Vulcanului a început să bată mai cu putere din vremea primelor lucrări ce s-au întreprins în toamna anului 1949 pentru re-deschiderea minei părăsite. După 20 de ani de la închidere, la mină au apărut muncitori. Erau 40 la număr. Din mina inundată cu apă pînă la orizontul 530 m. trebuiau scoși 250.000 metri cubi de apă. S-a stabilit ca termen pentru această treabă 5

Luind de bază producția anului 1951, în 1959 producția de cărbune a minei Vulcan este de 14,5 ori mai mare.

Moara de rambleu de la puțul Procop este cea mai tânără construcție de la mină. Lucrările de la moară se apropie de sfîrșit. În primul plan al clișeului se vede moara de rambleu, iar în planul al doilea turnul puțului Procop construit și el după re-deschiderea minei.

luni. La datorie au fost însă comunistii. Potoczky Wilhelm, Gros Petru și alții care au evacuat apa într-o lună și jumătate.

La 9 aprilie 1951 din mină a fost scoasă la zi prima tonă de cărbune. De la această zi începe mîna re-deschisă a dat patriei din an în an tot mai mult cărbune.

Băstinași localității împreună cu muncitorii veniți din toate părțile țării, au dat Vulcanului o nouă viață. Vulcanul renăscut — acesta este numele de azi al „orașului pensionarilor” de altă dată. Dacă încă astăzi vîrstnicii mai pomenesc tinerilor de ora-

sui pensionarilor, și acest nume a fost golit de vechiul său înțeles. Zilnic se vorbește despre lucruri noi, despre străzi pietruite, asfaltate, despre electricizarea unor cartiere, despre noi construcții de locuințe moderne și despre întovărășiri ale țărănilor din cătunele și satele mărginașe orașului. Pensionarii, vorbesc cu căldură în glas despre viața lor tînnită, despre hotărîrile partidului luate recent în plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a. c.

Orașul renăscut Vulcan este o oglindă a ceea ce poate înfăptui OMUL stăpin pe soarta sa.

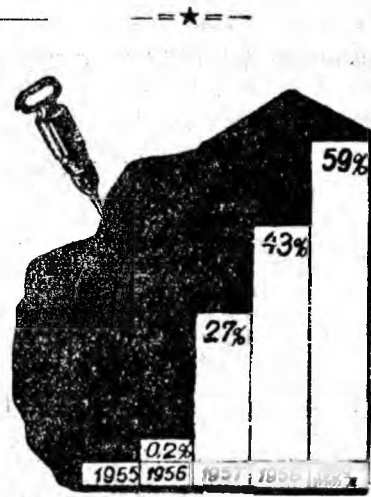
Un document pentru muzeu

În biroul luminos al inginerului șef al minei Vulcan este întinsă pe lungimea unui perete harta topografică a minei: su medenie de linii, sumedenie de cote încadrate în niște pătrățele.

Inginerul șef al minei, Fodor Arcadie, este un tînnar mai tot timpul frămîntat de probleme. S-ar putea spune și pe drept cuvînt, că-i legat cu trup și suflet de mina a cărei dezvoltare a urmărit-o din filele proiectelor și pînă la fiecare metru liniar de galerie săpată în adîncuri. A fost înainte miner, artificier, maistru, șef de sector, student, inginer și acum este inginer șef. Firește că în felul acesta comunistul Fodor Arcadie se simte legat de mina care i-a deschis și lui orizonturi noi în viață.

Celor care privesc nedumeriți harta le înțelege curiozitatea și încearcă să le explice: harta minei pe care o vedeți nu e tînnută tocmai la zi. Plimbîndu-și degetul pe anumite porțiuni ale hărții, mîndru de sine și de colectivul minei, continuă să explice: „Și aici ne-am întins cu o galerie, în partea asta am deschis noi abataje. Că nu sînt încă toate trecute pe hartă... e vina noastră. Cărbunele nostru cocsificabil e pline caldă pentru industria siderurgică. Pentru unii vizitatori este suficientă explicația inginerului șef al minei. Ei își aminesc cele văzute în oraș și privesc în același timp și

harta minei. Se gîndesc că nu peste multă vreme inginerul șef va dispune scoaterea hărții minei din biroul său. De ce? E limpede: din moment ce mina se dezvoltă la ce ar mai folosi harta lui veche. Poate doar, pentru a fi depusă la un muzeu ca să servească ca document al saltului ce-l fac vulcănenii zi de zi pentru mărirea producției de cărbune cocsificabil.

Lupta hotărîtă pe care o desfășoară colectivul minei Vulcan pentru îndeplinirea sarcinilor ce i-au fost trasate în plenara Comitetului raional de partid din 27 iunie a. c., privind creșterea productivității muncii, lasă să se întrevadă că în lunile viitoare realizările care vor fi obținute le vor întrece pe cele actuale.

Ei își amintesc de trecut

O cameră și o bucatărie avea locuința noastră. Noi eram de toți 11. Aveam 3—4 cortelași. Stam în cameră ca heringii în conserve. N-am apucat să-mi plătesc pîinea odată. O plăteam în rate.

ȘT. MIHAI
pensionar

Îmi obișnuisem copiii să mănînce numai de două ori pe zi. Sos de mărar, urzici, cafea lungă, zeamă de chimin. Eu și bărbatul mîncam odată pe zi.

Venea vremea școlii. În noiembrie și decembrie, copiii mei erau încă desculți.

Azi sînt denutată
ELEONORA SICOMAȘ
soție de miner

Din 1928 m-au discontat de la mină pentru că mi-a „umbat gura”. 18 ani încheiați am fost somer. Soarta mea a fost ei

VULCAN

MARȘUL SPRE CULTURĂ

Am trecut pe la clubul mine-riilor din orașul Vulcan. O bibliotecară tînnară, aproape copilă, Borza Adela pe nume, mi-a măturisit încrunțată marea ei necaz: noutățile literare și tehnice îi sosesc cu întîrziere. Cititorii o trag la răspundere. Cititorii — adică minerii, muncitorii, oameni de diferite profesii din orașul Vulcan. Se pare că în acest fapt mărunț pentru zilele noastre, se oglindesc cum nu se poate mai limpede roadele revoluției culturale.

Într-adevăr puneți necazul bibliotecarei, comparați cererea imperioasă a oamenilor muncii pentru noutăți literare și tehnice, cu procentul de analfabetism al trecutului, cu circumstările și pelagra de odinioară din Vulcan, cu cocioabele precăzite în care locuiau minerii. Puneți-l pe Ion al lui Liviu Rebreanu sau pe Ilie Moromete a lui Marin Preda, să se infurie nu de sărăcie, nu de lipsa de pămînt ori pîine, ci de lipsa noutăților literare de la clubul minier și atunci veți avea în față tabloul grandios al marșului poporului nostru, deci și al vulcănenilor, spre tezaurul culturii.

Buică Dumitru — de exemplu lăcătuș la atelierul minei Vulcan a răsfoit și citit filă cu filă zeci de cărți împrumutate de la bibliotecă. Astăzi numele lui e trecut în rîndul celor mai destoinici lăcătuși de la exploatare.

De la o vreme încoace, numarul celor ce calcă pragul clubului, îndreptîndu-se spre bibliotecă crește mereu. Nu e greu de explicat „fenomenul”. Zeci de muncitori de la mină s-au înscris la cursul seral pentru școala medie: Bucea Gheorghe, Vaum Alexandru, Berciu Mircea, Altman Alexandru, Rapoltan Victor. Ei caută material bibliografic, sînt printre primii înscriși pe lista celor ce vor să-și completeze studiile școlii medii.

Vulcănenilor le place și muzica. „Cîntînd viața e mai frumoasă” — spun ei adeseori. Fanfara formată din 26 de persoane a dat spectacole nu numai pentru oamenii muncii din Vulcan, ci și pentru cei din Lupeni, Petroșani, Hunedoara, Cărbunesti, Valea Sadului, Craiova...

Rapsodia sovietică, Ariei din Muntenia, Buciumul Carpaților, suite de dansuri maghiare, nu odată au fost audiate de oamenii muncii din Vulcan. S-a încetățenit la Vulcan în ultimul timp un obicei. Duminica și joia oamenii își fac timp să audieze într-unul din cele două parcuri ale orașului programul fanfarei. Komlodi Iosif, Mănescu Sfetozar, Urso Ioan, Dobner Francisc, Maghiaru

Constantin sînt numai cîțiva din interpreți.

Gîndiți-vă, muzica de dans, chiar și cea clasică în interpretarea muncitorilor de la mină, a celor ce răpesc adîncurilor bogăția, cărbunele! Ei cîntă nemuritoare compoziții ale muzicienilor clasici cu virtuozitatea unor muzicieni de profesie. Nu degeaba s-au clasat pe locul II în concursul formațiilor artistice de amatori din raionul nostru.

Și acesta este un fapt obișnuit pentru zilele noastre. Dar din asemenea fapte obișnuite se întreprinde tot ceea ce pînă nu de mult era neobișnuit la Vulcan și în toată țara noastră: ștergerea de cultură a oamenilor.

...Kocsis-baci a învățat carte la 58 ani. El a început să înțeleagă buchiile odată cu nepotul său Pișta care a promovat în clasa III-a. Poate citi singur ziarul.

Scriind aceasta îmi amintesc de o povestire a unui autor sovietic pe care am citit-o mai de mult. Un președinte al unui soviet sătesc a găsit — printre diverse documente — o circulară prin care era solicitat să arate ce măsuri a luat pentru a învăța carte pe unii analfabeți din comună. Analfabeți în satul său? Președintele a rămas năuc de mirat. Totuși a pornit investigațiile. Pentru început a chemat la el pe unul dintre cei mai bătrîni locuitori ai satului, dar acesta, într-o discuție mai lungă se dovedi nu numai cunoscător al buchiilor dar și al numeroaselor poeme scrise de Pușkino, Lermontov...

Președintele gîndi nedumerit: unde or fi analfabeții? Își aruncă din nou privirea pe circulară și se dumiri: ea avea o vechime de aproximativ 15 ani și se ră-tăcise întîmplător printre documentele proaspete...

De sigur că și la Vulcan la fel s-ar fi întîmplat. Aceasta pentru că din fapte obișnuite se zămislise victoria revoluției culturale. Și în aceste fapte obișnuite zărim marșul celor simpli spre porțile larg deschise ale culturii.

O EXPRESIE

La mina Vulcan producția de rapid. Sporirea producției a necesitatului. Instalații noi au fost tracției cărbunelui.

Din Uniunea Sovietică au tracia cu o mare capacitate de Noieembrie” și la puțul 11, grafiță și ni de încărcat electrice și pneu pompe centrifugale, lămpi de mi Ajutorul dezinteresat al poporului colectivului minei Vulcan.

Muncitorii de la această mină ajutor și consideră, pe bună dreptate, de neclintit care leagă po IN CLIȘEU: Tamburul mași N.K.M.Z. pusă în funcțiune în a minei.

soarta altor sute de ortaci. Unblam numai cu guler cusut la haină. Cămașe nu aveam. Mobilă din casă?... a fost făcută de mine din tășul securii. Am fost la Baia Mare, la Cîmpia Turzii, la Cîmpeni în căutare de lucru, dar peste tot am găsit someri.

La bătrînețe eu și baba mea ne-am făcut o casă nouă.
P. GYAPYAS
pensionar

Din 13 copii cîți am fost la părintii mai trăim 4. Beteșugurile și mizeria mi-a băgat rînd pe rînd în pămînt frați și surori. Am și eu un fecior și o fată. Îmi aduc aminte că feciorul mi-a zis într-o zi pe vremea cînd era în clasa II-a:

— Tată eu nu mă mai duc la școală. Copiii de domni mă bat-țocoresc că ești miner... Acu băiatul meu e căpitan în armată.
L. NICȘA
miner

MARTURIE A MARILOR PREFACERI

Temă pentru un poem

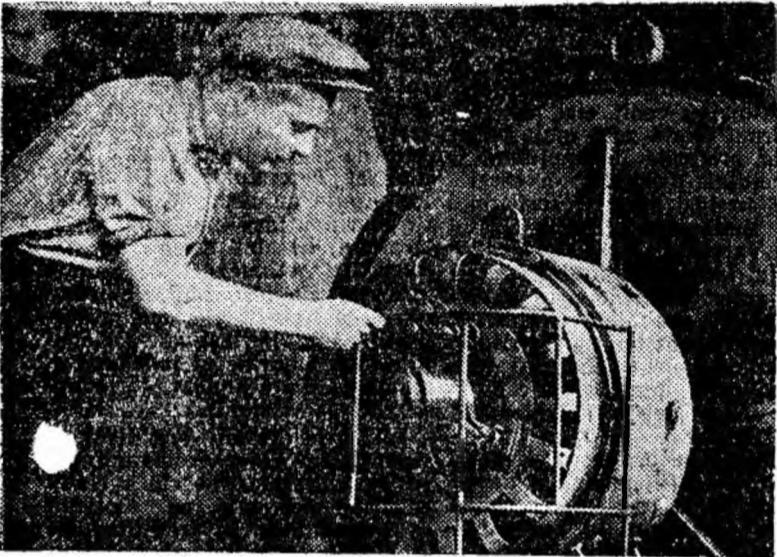
Clădirea în care se află instalată „Librăria noastră” din orașul Vulcan, se pare să fie cu totul improprie. Spațiul pare a fi prea mic și în rafturi cărțile și rechizitele școlare fac bună vecinătate cu ursuleți de pluș și cățeluși de mucava.

Vinzătorul, încearcă să lămurească cumpărătorii că acesta ar fi „localul provizoriu a librăriei”.

„Ușa s-a deschis brusc. Un

ful raionului de montaje a minei. Tânărul participă zilnic la pregătirea ce se face la Institutul de mine din Petroșani dorind să-i calce pragul în noul an de învățământ.

Are de gând să termine institutul pentru a se specializa în meseria pe care și-a ales-o. Neșăfios a început să răsfoiască câteva clipe volumul de poezii. „Ai noștri tineri la Paris învață / La gît cravata, cum se

Tânărul tehnician Kadas Ernest manifestă multă străduință pentru învățatură. Cunoștințele dobândite din studiul unor manuale tehnice, îi sînt de folos în activitatea sa la mină. Iată-l ascultînd și urmărind cu atenție funcționarea generatorului de la un compresor tip „Reșița” de 45 m. c.

tinăr a intrat înăuntru. Și-a șters fața cu o batistă. „Bună ziua” — a rostit el în cele din urmă. Era un băiețan cu o față rotundă, plină. Ochiul-i ascunși sub niște gene lungi și catifelate, îl făceau simpatic. A întreat: „Poeziile au sosit?” Desigur nu se interesa pentru prima oară de ele, fiindcă vinzătorul — fără a-i cere lămuriri i-a întins un volum de Eminescu. Cine era acest tinăr care se grăbea să-și procure o carte? Poate un student poate un absolvent al vreunei școli medii, cine știe? Kadas Ernest — s-a prezentat. Unde lucrează? La mină. E se-

leagă, nodul / Și apoi ei vin de fericesc norodul / Cu chipul lor isteț de oale creată”. Cît amar răzbate în versurile acestea, cum vorbea Eminescu despre acei tineri filizioni, feciori de bani gata care „Vorbesc de nas, ca saltimbaci se strimbă: / Stilpi de bordel, de crîșme, cafenele / Și viața lor nu și-o muncesc — și-o plimbă” — a citit el.

Privindu-l cum citește, vinzătorul a gîndit atunci. Iată, despre astfel de tineri pot scrie poezii din zilele noastre: despre cei care fac azi studii superioare ori învață la școala medie ca și Kadas muncind în același timp în mine, fabrici, uzine, pe ogoare. Kadas Ernest, Ecard Ioan, Albescu Dumitru, Butaru Miron și alți tineri din Vulcan ca și alții alții, muncesc și studiază. Nu-și „plimbă” viața — ei și-o trăiesc.

În locul celor 96 de circiumi

Înainte de închiderea minei, în Vulcan existau 96 de circiumi. Circiumi erau destule, dar locuințe confortabile pentru cei ce trudeau din greu, ba. Erau, și oameni vrednici de muncă care purtau în buzunare certificate de cerșetor primite de la primărie.

În anul 1952 au fost începute la Vulcan primele lucrări de organizare a construcțiilor. Au fost demolate 25 de case vechi, igrasioase și în locul lor s-au construit 14 blocuri cu 588 apartamente și 3 cămine cu 450 locuri. Pentru construirea noilor blocuri pentru construirea caselor în șir de la „Morișoara” precum și pentru alte lucrări edilitare statul nostru a investit la Vulcan peste 70.000.000 lei.

Constructorii desfășoară și acum o intensă activitate. Ei au predat în acest an minerilor și altor muncitori, tehnicieni și ingineri 72 apartamente urmînd ca pînă la 28 August să mai predă alte 44 apartamente. La blocul G 1 lucrările avansează tot mai mult. Se preconizează ca în cinstea zilei de 23 August la acest bloc să fie predate și încăperile destinate pentru magazine; o alimentară, un magazin de produse industriale, o ferocimică și un centru de distribuire a pîinii. Toate acestea se construiesc în locul vechilor circiumi, spre binele celor care înainte au fost cerșetori, a fiilor acestora astăzi oameni vrednici ce-și pun puterile și priceperea lor în slujba luptei pentru construirea societății socialiste.

Intregul Vulcan este străbătut azi de suflul vieții noi. Totul este pus în slujba omului, a celor mulți, a celor care în trecut erau siliți să-și trăiască viața amară în bordeie, a celor care în trecut munceau să-și înecă amarul în cele 96 de circiumi — semn al binefacerii burghezo-moșierimii.

Prin graiul cîtorva cifre

• Din luna aprilie a anului 1955 și pînă acum s-a acordat minerilor, tehnicienilor și inginerilor de la mina Vulcan sub forma de împrumuturi de stat pentru construirea de locuințe individuale suma de 708.000 lei.

• În anul 1938, toată populația Vulcanului era deservită de un singur medic. În prezent oamenii muncii din acest oraș sînt deserviti de 38 de medici.

• Mirerii, tehnicienii și inginerii de la mina Vulcan sînt pe deplin conștienți de faptul că realizarea de economii cît mai mari la prețuri de cost al cărbunelui înseamnă creșterea bunăstării lor. În semestrul I al acestui an ei au realizat pe întregul mină o economie de 672.000 lei. Numai în trimestrul II al anului curent prețul de cost pe tona de cărbune a fost redus cu 1,42 lei.

• Sectorul IV, al minei Vulcan este deocamdată cel mai mic de la această exploatare. Cu toate acestea economiile realizate de colectivul întregului sector pe semestrul I sînt de 366.000 lei adică ele reprezintă mai mult de jumătatea economiei realizate pe întreaga mină.

• Munca de miner se bucură de o prețuire binemeritată din partea întregului popor. Ca dovadă la mina Vulcan 83 mineri muncitori, tehnicieni și ingineri sînt decorați cu Medalia Muncii,

iar alți 18 mineri, tehnicieni și ingineri din cei mai vrednici ce-i are mina Vulcan sînt decorați cu Ordinul Muncii. Printre aceștia sînt și comuniștii Golgoț Carol, Potoczky Wilhelm și alții.

• Peste puțin timp va începe la Vulcan demolarea unor clădiri vechi de pe strada Ghețarilor. În locul lor este preconizată construirea unor blocuri care vor totaliza 120 de noi apartamente.

Această este casa în care tehnicianul Golgoț Carol a văzut pentru prima dată lumina zilei.

CEI DE MINE

Se înșeală cei ce cred că la comitetul sindical al minei Vulcan vin cu diferite treburi numai oameni vîrstnici. Zilnic pot fi întâlniți în biroul președintelui ori la secretara tehnică și un alt soi de vizitatori, dintre cei mici. Ce caută ei la mină? Au venit cu treburi.

puns ea în cele din urmă
— Toate ați venit pentru același lucru?
— Daaaa!... au răspuns fetițele într-un glas ca un cîrd de găscuțe.
— Ei atunci veniți în birou să vedem ce-i de făcut...
Un autobus sta după pasageri.

Plecați voi acum la tabără, dar nu-i nimic că eu rămîn acasă — se pare să gîndească Nelușca în timp ce-și ia rămas bun de la prietenii de pe stradă. Nu am numai un an și jumătate dar... nu deznădădulesc. Imi vine și mie rîndul să plec în tabără pe cînd voi fi mai mare...

Pe copiii muncitorilor din Vulcan, perioada de vacanță nu i-a lăsat fără preocupări. Fiecare gîndește în fel și chip unde ar fi mai plăcut să-și petreacă vacanța: la mare, la munte, la Peșteana, Dobra sau în alte tabere pentru pionieri și școlari din țară. Cum la comitetul sindical al minei se pot primi informații, copiii vin să se înțormeze, să întrebă de bilete, de data plecării, de perioada cît vor sta în tabere, trag cu urechea și pe urmă se pregătesc febril.

Deunăzi a trecut pe la comitetul sindical eleva Nașu Iuliana, fiică de miner de la Vulcan.

— Mai aveți bilete pentru tabăra de la Peșteana? — a întreat ea pe secretarul comitetului sindical.

Secretarul i-a răspuns zîmbind, spunîndu-i că mai au destule bilete. Iuliana s-a îmbujorat de bucurie.

Intr-o altă zi, la comitetul sindical au venit mai multe fetițe. Pe semne că au fost puse la curent de Iuliana despre biletele ce așteaptă să însoțească copiii în tabere. Făceau gălăgie pe coridorul birourilor minei. Discutau vioase cu voci ascuțite ca de păsărele. Numai o fetiță blondă, cu cozi, prinse cu o fundă roșie, cu ochi verzi tăcea.

— Pe cine aștepți fetițe? — o întrebă secretarul sindicatului care tocmai trecea pe acolo.

Fetița la privit nițeluși mirată. Nu-l cunoștea pe cetățeanul care o întrebă pe cine așteaptă.

— Nu aștept pe nimeni. Am venit după un bilet la tabără a răs-

Pasagerii nu s-au lăsat prea mult așteptați. Erau oameni „mici” cei înțilniți nu de multă vreme la comitetul sindical al minei.

— Gata îmbarcarea! — le spusese tuturor învătătoarea Pasca care-i însoțea.

În autobus a urcat și Nagy Iuliana. După ea și-au ocupat locurile la geam și alți elevi printre care Heiuși Maria, Jurca Olga, Ripa Carol, Pîrvu Gabriela, Kiss Elisabeta, Kovacs Andrei, Peter Elisabeta. De toți erau 30. Destinația? Tabăra de pionieri și școlari din Peșteana. Numai de cîteva zile s-au întors de la această tabără 30 de copii. Și-au petrecut în mod plăcut o parte din vacanță. Vor mai pleca și alții de acum încolo, la Peșteana, la mare.

Motorul autobosului a fost pus în mișcare. Șoferul Roibu parcă înadins nu se încumeta să pornească la drum. Ea geam copiii își salutau părinții, prietenii pe toți cei ce au venit să-i conducă. De la geamul blocurilor, mai multe mame fluturau în mîini marama.

Numai undeva într-un apartament plîngea un copilăș. Era tare supărăcios și făcea multă gălăgie. Tipetele lui se auzeau pînă în stradă. O soră sau un frate de al lui, din cei ce plecau, l-a supărat lășindu-l singur cu părinții. Cîțiva din copiii din mașină au zîndu-l au început să zîmbească ca și cînd i-ar fi spus:

— Nu-i nimic. Tipă. Tipă cu nădejde, încearcă-ți puterile. Mai ai puțin pînă cînd vei fi mare ca noi și atunci vei pleca și tu în tabără...

Multe piei au tras capitaliștii de pe noi. Imi aduc aminte că lucram de la 6 dimineața pînă la 6 seara la betonarea galeriilor. Cînd era toamnă nu mai vedeam lumina zilei. Intram și ieșeam noaptea. Tatăl meu lucra și el la lucrări grele, la focuri. Din familie, eram patru care lucram la baie dar n-am fost în stare să ne facem o casă. Acum am o vilă...

C. GOLGOȚ
tehnician

Se pare că tovarășul Golgoț nu este lipsit de modestie cînd spune că acum are o... vilă.

PRIETENIEI

urbune a crescut într-un ritm at investiții mari din partea entate pentru mecanizarea ex-

sit la Vulcan 3 mașini de ex-ansport, montate la puțul „7 mașină de forat suitorii, ma-rtice, perforatoare electrice, cu acumulatori și cite altele. vevitic a fost de un mare preț

nt recunoscători pentru acest te, că el este o expresie a prier-ur nostru de cel sovietic. de extracție sovietice de tip est an la puțul „7 Noiembrie”

DIN EVENIMENTELE INTERNATIONALE

LA ORDINEA ZILEI

S-a deschis la Moscova pentru public Expoziția națională americană

MOSCOVA 27 (Agerpres) — TASS anunță: La 25 iulie, Expoziția națională americană de la Moscova s-a deschis pentru public. La intrarea în expoziție fluturau drapelul de stat ale S.U.A. și U.R.S.S. Este pentru prima oară că în U.R.S.S. se organizează o expoziție americană de proporții atât de mari. De aceea ea stărnește un interes considerabil în rândurile vizitatorilor. În prima zi Expoziția națională americană de la Moscova a fost vizitată de câteva zeci de mii de persoane.

Ministrul de Externe al Suediei critică pe inițiatorii suedezi ai campaniei împotriva vizitei lui N.S. Hrușciiov în țările scandinave

STOCKHOLM 27 (Agerpres). TASS anunță: Luând cuvântul la posturile de radio, Uden, ministrul Afacerilor Externe al Suediei, a criticat aspru pe inițiatorii suedezi ai campaniei împotriva vizitei sovietice și a demascat încercările pe care le întreprind aceștia în prezent pentru a se eschiva de răspundere și pentru a căuta alte motive ale anulării vizitei sovietice decât cele expuse în nota sovietică. Guvernul suedez a declarat Uden, speră că vizita atât din punct de vedere al programului cât și din celelalte puncte de vedere, se va desfășura în așa fel, încât să ducă la noi contacte și să contribuie la îmbunătățirea

Convorbirea lui N. S. Hrușciiov cu Richard Nixon

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS anunță: Richard Nixon, vicepreședintele Statelor Unite ale Americii și soția și-au petrecut duminică la via guvernamentală de lângă Moscova. Ei au fost oaspeții lui N. S. Hrușciiov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și soției sale. Între N. S. Hrușciiov și Nixon a avut loc o convorbire sinceră și foarte animată, în timpul căreia au fost atinse problemele discutate în prezent la Conferința de la Geneva a miniștri

lor Afacerilor Externe, precum și problemele relațiilor sovieto-americane.

Din partea sovietică împreună cu N. S. Hrușciiov la convorbire au participat: F. R. Kozlov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., F. Kuznetov, prin-adjunct al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., G. R. Jarkov, președintele Comitetului de Stat pentru legăturile culturale cu țările străine.

Din partea americanilor, împreună cu R. Nixon, la convorbire au participat: dr. Milton Eisenhower și Lewellyn Thompson, ambasadorul S.U.A. în U.R.S.S.

Partidul Comunist din Japonia sprijină apropiata Conferință pentru interzicerea armei nucleare

TOKIO 27 (Agerpres). La Tokio a avut loc o Conferință de presă în cadrul căreia Nosaka, președintele Partidului Comunist din Japonia, a declarat că partidul comunist sprijină apropiata Conferință internațională pentru interzicerea armei nucleare. Nosaka a condamnat campania desăntățită desfășurată de cercurile reacționare din țară în scopul slăbirii mișcării pentru interzicerea armei nucleare și a împiedicării conferinței de a discuta problema revizuirii „tratatului de securitate” japoano-american, care are o legătură directă cu problema înarmării atomice a Japoniei.

Deschiderea festivă a celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților

VIENA 27. Corespondentul special al Agerpres transmite: La 26 iulie s-a deschis la Viena, pe „Wiener stadion”, într-un cadru festiv cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Zeci de mii de tineri din aproape 120 de țări au sosit la Viena transformând Viena pentru câteva timp într-o capitală a tineretului lumii, acest minunat oraș al lui Haydn, Mozart, Beethoven și Schubert. Astăzi pe malurile Dunării albastre se aud grauri din toate colțurile pământului, cuvinte rostite de tineri și tinerete de diferite naționalități care, în ciuda uneltirilor dușmanilor festivalului, au venit aici pentru a confirma odată mai mult tradiționala prietenie internațională a tineretului, prietenie a cărei jaloane au fost puse succesiv la Praga, Budapesta, Berlin, București, Varșovia, Moscova. Solii tineretului lumii s-au întâlnit pentru a șaptea oară, de astă dată într-una din capitalele Occidentului, arătând astfel că spiritul festivalului a prins rădăcini în toate colțurile lumii și a căpătat o semnificație universală, atocuprinzătoare. Ei s-au întâlnit pentru a se cunoaște și mai bine unii pe alții, pentru a dezbate problemele ce-i interesează, pentru a participa la competițiile sportive și cele artistice, și ceea ce este cel mai important, pentru a întări și mai mult legăturile frățești, de prietenie între tinerii din toate țările, ori care ar fi culoarea pielii lor, ori care ar fi credința lor religioasă, ori care ar fi vederile lor. ...Duminică după-amiază, la ora 16, din fața sediului Comitetului internațional al festiva-

lului, de-a lungul largii alei umbrite a Praterului, s-a pus în mișcare prima coloană a participanților la festival, deschizând procesiunea festivă ce se îndreptă spre „Wiener Stadion”. ...Culoarea principală se apropie de portile stadionului central din Viena, care în aceste clipe seamănă cu un uriaș stup par oval, multicolor, ce se cutremură de aplauzele celor vrâniți să-i salute pe tinerii participanți la această grandioasă întâlnire.

...Se aud cele șapte bătaii ale orologului ce simbolizează începerea festivalului. Motocicliști cu drapel multicolor, înconjură stadionul în sunetele fanfarelor ce anunță inaugurarea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Apare un grup de tineri care poartă urtașa emblemă a festivalului. Ei sînt urmași de stejarii cu stindarde de un alb imaculat ale festivalului și steagurile naționale ale delegațiilor participante la festival. Delegațiile sînt puternic și îndelung aplaudate. Se scandează „freundschaft” — prietenie.

Iată-i pe veseli brazierii argentinieni care, acompaniindu-se cu chitarele, își cîntă cîntecele lor naționale, pe scoțienii ce mărșăluiesc în tradiționalele lor fuste în sunetele cimpoaielor. Trec italienii în tradiționalele costume ce se poartă la serbările lor populare, cubanezii cu pălăriile făcute din trestie de zahăr, din care nu puțin încă feră au luptat cu vitejie în armata revoluționară a țării lor. Ovații tumultuoase salută apariția delegației tineretului sovietic. „Pace!”, „Prietenie!”, „Moscova!” — li se strigă din tribune tinerilor sovietici care poartă flori și steaguri multicolore, machete ale „Sputnicului”. H și monumentul închinat savanților și tehnicienilor sovietici creatori ai primei planete artificiale.

Faza regională a campionatului republican de tenis

Sîmbătă și duminică s-a desfășurat pe terenurile Asociației sportive „Jiul” din Petroșani campionatul republican de tenis pe echipe, faza regională. Au participat echipele Asociației sportive Jiul și Asociației sportive U. M. Cugir. S-au disputat în total 19 întâlniri de simplu bărbați, simplu femei, dublu și mixt. Rezultat final 15—4 în favoarea echipei Jiul Petroșani. Prin această victorie, echipa de tenis Jiul Petroșani, a devenit campioana regională, în faza de zonă, urmînd a se întîlni cu campioanele regiunilor Craiova și Timișoara. Federația romînă de tenis organizează în cîntea Zilei minerului, pe terenul Jiul din Petroșani, o întîlnire internațională de tenis, la care vor lua parte cei mai buni jucători din R.P.R. și o echipă din R. P. Chineză. GH. GLISICI corespondent

NATAȚIE

Faza raională a spartachiadei de vară

Strandul din Petrila a găzduit duminică dimineața faza raională a spartachiadei de vară la natație. Inotătorii din toate categoriile s-au întrecut la proba de 100 metri liber. Iată rezultatele obținute: băieți, categoria 14—16 ani: 1. Oană Al. (Minerul Petrila); 2. Klementz Petru (Minerul Petrila); 3. Grafu Anton (Paroșeni); băieți peste 18 ani: 1. Budai Ioan (Paroșeni); 2. Lopsi Ștefan (Paringul Lonea); 3. Ciocirlan Eugen (Voinea Petroșani); fete, peste 18 ani: 1. Ungureanu Maria (Minerul Petrila); 2. Andi Elisabeta (Minerul Petrila); 3. Ionescu Uca (Voinea Petroșani).

Steagul roșu SPORT

Meciuri amicale înaintea începerii campionatului

Timpu scurt care a mai rămas pînă la reînceperea campionatului categoriei A la fotbal este folosit din plin de cele două echipe din Valea Jiului, care vor evolua în această întrecere — Minerul Lupeni și Jiul Petroșani. Duminică ambele formații au susținut meciuri amicale — prima la Vulcan în compania formației locale Minerul, iar a doua la Petroșani cu Paringul Lonea. Fotbaliștii lupeneni au prezentat formația cunoscută de spectatori din campionatul trecut și au învins cu 3—1.

La Petroșani echipa Jiul a folosit 5 jucători noi, care în parte au satisfăcut așteptările publicului. În primul rînd trebuie spus că Manea, care a jucat în postul de extremă dreapta l-a înlocuit cu succes pe Toth, fiind de multe ori aplaudat de public, atît pentru elanul cu care a jucat cît și pentru tehnica lui bine pusă la punct. În apărare au mai fost folosiți Markos în postul lui Romoșan, apoi în al doilea mitan Gheorghe pe același post. Panait a fost înlocuit cu Tilvescu, iar Deleanu cu Crișan. Avînd în vedere că adversarul Jiului nu a fost o echipă care să pună prea multe probleme apărării Jiului, nici jucătorii amintiți nu au putut să arate ce știu. În meciul de duminică înaintarea Jiului a fost aplaudată

pentru jocul său frumos. S-au evidențiat îndeosebi Crăciun și Cozmoc. Spectatorii au apreciat numeroase faze, din care 8 s-au soldat cu goluri, majoritatea din șuturi clare, puternice. Lonea, deși a reușit să înscrie doar un singur gol, folosind 4 juniori, a dovedit totuși că este o echipă bună, avînd în vedere campionatul în care activează (regional).

ORGANIZARE ?

Duminică la meciul de fotbal Jiul — Paringul Lonea spectatorii veniți în număr destul de mare au așteptat în fața porților închise ale stadionului aproape două ore. Organizatorii asociației sportive Jiul au motivat această lipsă de organizare, prin... „întîrzierea casierului”.

Organizatorii întîlnirilor de fotbal din cadrul acestei asociații „se frămîntă” deseori să descopere cauzele care fac ca la stadion să vină puțini spectatori. Cum să le vină dacă nici organizatorii nu-s... organizați?

Știri din lumea fotbalului

• Duminică la Novisad tot în cadrul „Cupei Europei Centrale” s-au întîlnit echipele Voevodina din localitate și M.T.K. Budapesta. Jocul a luat sfîrșit cu un scor alb. Intrucît în primul joc echipa M.T.K. a învins cu 2—1, ea s-a calificat pentru finală.

• La Cluj echipa locală Știința a întîlnit duminică într-un joc amical formația maghiară V.T.K. Diosgyör. Victoria a revenit oaspeților cu scorul de 4—2.

